

Dr Robert A. Peterson, Objawienie i Pismo Święte, Sesja 10, Specjalne Objawienie Starego Testamentu, Nowotestamentowe odmiany Specjalnego Objawienia

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat Objawienia i Pisma Świętego. To jest sesja 10, Objawienie Specjalne Starego Testamentu, Odmiany Objawienia Specjalnego Nowego Testamentu.

Kontynuujemy nasze studium objawienia specjalnego w Starym Testamencie, przyglądając się jego różnym rodzajom.

Rozważaliśmy teofanie, wizje i sny, a teraz pracujemy z Urim i Tummim, o których najwyraźniej nikt nie wie dokładnie, czym one są. Były one środkiem, za pomocą którego arcykapłan, nosząc efod, rodzaj Inianej kamizelki lub kurtki, i napierśnik sądu, poznawał wolę Boga dotyczącą narodu izraelskiego w przypadkach, w których wola Boga nie była jasna. Ponownie, to od mojego mentora, Roberta J. Dunsweilera .

Wyjścia 28, 30, a w napierśniku sądu, oto instrukcje, jeśli chodzi o szatę arcykapłana, a w napierśniku sądu, włożysz Urim i Tummim, i będą na sercu Aarona, gdy będzie wchodził przed Pana. Tak więc Aaron będzie regularnie nosił sąd ludu Izraela na swoim sercu przed Panem. Lb 27, 21, Jozue, syn Nuna, stoi przed Eleazarem, kapłanem, który będzie się go pytał o sąd Urim przed Panem.

Na jego słowo, wyjdą, a na jego słowo, wejdą, zarówno on, jak i cały lud Izraela, a z nim całe zgromadzenie. Ponownie, to jest pytanie Pana w przypadkach, gdy na początku istnieje pewna niepewność. Pierwsza Księga Samuela 28:6, Saul chce informacji od Boga i niestety konsultuje się z czarownicą z Endor, ale w tym kontekście czytamy, że gdy Saul pytał Pana, Pan mu nie odpowiedział, ani przez sny, ani przez Urim, ani przez proroków.

Wtedy Saul powiedział do swoich sług: poszukajcie kobiety, która będzie dla mnie medium, i tak dalej. Bardzo smutny przypadek. Ezdrasz 2:63, namiestnik powiedział im, że nie mają spożywać najświętszego pokarmu, dopóki nie będzie kapłana, który poradzi się Urim i Tummim.

Ledwo mogę to powiedzieć. Nehemiasz 7:65, ojej. Gubernator jest ten sam; to samo, co właśnie przeczytaliśmy w Ezdraszu.

Rzucanie losów jest sposobem, w jaki Bóg ogłasza swoją decyzję między dwiema alternatywami lub przydziela zadania. Tak więc w Księdze Kapłańskiej 16, Dniu Przebłagania, czytamy od 8 do 10, a Aaron ma rzucić losy nad dwoma kozami. Jeden los dla Pana, drugi dla Azazela.

A Adam przedstawi kozła, na którego padł los dla Pana, i użyje go jako ofiary za grzech. Ale kozioł, na którego padł los dla Azazela, zostanie przedstawiony żywy przed Panem, aby dokonać nad nim przebłagania, aby mógł zostać odesłany na pustynię do Azazela. Widzimy losy także w Pierwszej Księdze Kronik, powiedziałbym, 24.

Podziały synów Aarona były następujące. Synowie Aarona, Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. I tak dalej, podzielili ich przez losowanie, werset 6, werset 5, wszyscy jednakowo, ponieważ byli święci urzędnicy i urzędnicy Boga zarówno wśród synów Eleazara, jak i synów Itamar.

I tak dalej, losowanie służyło do przydzielania zadań. Estera, werset 7 rozdziału 3, w pierwszym miesiącu, który jest miesiącem Nisan, w dwunastym roku króla Aswerusa, rzucali biednych. To znaczy, rzucali losy przed Hamanem dzień po dniu.

I rzucali go miesiąc po miesiącu aż do dwunastego miesiąca, który jest miesiącem Adar. Jeszcze jeden, Księga Przysłów 16, 33, mówi o suwerenności Boga nawet w tym królestwie. Los jest rzucający na kolana, ale każda decyzja jest podejmowana przez Pana.

Zobaczmy, gdy przejdziemy do specjalnego objawienia Nowego Testamentu, że następca Judasza, zdrajcy Jezusa, został wybrany przez losowanie. Cuda są nadprzyrodzonymi aktami Boga, które ujawniają Jego charakter i wolę. Rozważmy Księgę Powtórzonego Prawa 4:32 i następne.

Bo zapytaj teraz, mówi Mojżesz, o minione dni, które były przed tobą, od dnia, w którym Bóg stworzył człowieka na ziemi, i zapytaj od jednego krańca nieba do drugiego, czy tak wielka rzecz jak ta kiedykolwiek się wydarzyła lub czy kiedykolwiek o niej słyszano? Czy którykolwiek naród słyszał kiedykolwiek głos Boga mówiącego spośród ognia, jak ty słyszałeś i nadal żyjesz? Albo czy jakkolwiek Bóg kiedykolwiek próbował pójść i wziąć naród dla siebie spośród innego narodu przez próby, przez znaki, przez cuda i przez wojnę, przez potężną rękę i wyciągnięte ramię i przez wielkie czyny grozy, wszystko to, co Pan, twój Bóg, uczynił dla ciebie w Egipcie na twoich oczach? Tobie pokazano, abyś wiedział, że Pan jest Bogiem. Nie ma innego oprócz Niego. Cuda mają tendencję do gromadzenia się w pięciu krytycznych okresach w historii biblijnej.

Exodus i podbój ziemi obiecanej, posługa Eliasza i Elizeusza, wygnanie, szczególnie związane z Danielem, Chrystusem i posługami proroków, przepraszam, Chrystusem i

posługami jego apostołów, a piąte to drugie przyjście. Tak więc exodus i podbój, czasy Eliasza i Elizeusza, wygnanie z Danielem, Chrystusem i epizodami jego apostołów, a także drugie przyjście. Słynna mowa sprawia, że Bóg jest znany swojemu ludowi, zarówno narodowi Izraela. Znany jest Wyjścia 19, gdy Mojżesz wstąpił do Boga, a Pan zawołał do niego z gór, mówiąc: Tak powiesz domowi Jakuba i oznajmisz ludowi Izraela: Wy sami widzieliście, co uczyniłem Egipcjanom, i jak was niosłem na skrzydłach orlich i przywiodłem was do siebie.

Teraz więc, jeśli będziecie słuchać głosu mego i przestrzegać przymierza mego, będziecie moją szczególną własnością pośród wszystkich ludów. Bo cała ziemia należy do mnie, a wy będziecie mi królestwem kapłanów i narodem świętym. Te są słowa, które będziesz mówił do synów Izraela.

Więc Mojżesz przyszedł i zwołał starszych ludu i przedstawił im wszystkie te słowa, które Pan mu nakazał. Słyszalna mowa Boga dociera do narodu Izraela, jak w tamtym przypadku, i do jednostek. Oto czarujący przykład, a mianowicie do chłopca Samuela.

Samuel. Teraz chłopiec Samuel służył Panu w obecności Helego, a słowo Pana było rzadkością w owych dniach. Nie było częstej wizji.

W czasie, gdy Heli, którego wzrok zaczął się słabnąć, tak że nie mógł widzieć, Heli leżał na swoim miejscu. Lampa Boża jeszcze nie zgasła, a Samuel leżał w świątyni Pańskiej, gdzie była Arka Boża. Wtedy Pan zawołał Samuela i rzekł: Oto jestem.

I pobiegł do Helego i powiedział: Oto jestem. Wołałeś mnie. Ale Heli powiedział, że ja cię nie wołałem.

Położył się znowu. Więc poszedł i położył się. Pan zawołał Samuela znowu.

I Samuel wstał, poszedł do Helego i rzekł: Oto jestem, boś mnie wołał. A on rzekł: Nie wołałem syna mego. Położył się znowu.

A Samuel jeszcze nie znał Pana i słowo Pańskie nie było mu jeszcze objawione. I zawołał Pan Samuela po raz trzeci. A on wstał i poszedł do Helego, i rzekł: Oto jestem, boś mnie wołał.

Wtedy Heli zrozumiał, że Pan woła chłopca. Dlatego Heli rzekł do Samuela: Idź, położy się. Jeśli cię zawoła, powiesz: Mów, Panie, bo sługa twój słyszy.

Samuel więc poszedł i położył się na swoim miejscu. A Pan przyszedł i stanął, wołając w tym samym czasie: Samuelu, Samuelu. I rzekł Samuel: Mów, bo sługa twój słyszy.

Wtedy Pan rzekł do Samuela: Oto Ja uczynię rzecz w Izraelu, od której każdemu, kto ją usłyszy, zadźwięczy w obu uszach. W owym dniu spełnię na Helim wszystko, co

mówiłem o jego domu od początku do końca. I oświadczam mu, że ukarzę jego dom na wieki za nieprawość, którą poznał, ponieważ jego synowie bluźnili Bogu.

A on ich nie dosięgnął, nie dosięgnął, nie powstrzymał. Dlatego przysięgam na to domowi Heliemu, że nieprawość domu Heliemu nie będzie odkupiona ofiarą ani darem ofiarnym. Samuel leżał w żałobie.

Potem otworzył drzwi domu Pańskiego. Samuel bał się powiedzieć Heliemu o widzeniu. Ale Heli zawołał Samuela i powiedział: Samuelu, mój synu, powiedział: Oto jestem.

Eli powiedział: Co ci powiedział Pan? Nie ukrywaj tego przede mną. Niech Bóg ci to uczyni i jeszcze więcej. A jeśli się powstrzymasz, ukryj przede mną cokolwiek ze wszystkiego, co ci powiedział.

Samuel więc opowiedział mu wszystko i nic przed nim nie ukrył. A on rzekł: To Pan. Niech uczyni, co mu się wydaje dobre.

Samuel dorósł, a Pan był z nim, i nie pozwolił, aby jego słowa upadły na ziemię. Tak więc słyszalna mowa Boga czasami dociera do całego narodu, a czasami do pojedynczego Izraelity, w tym przypadku do chłopca Samuela w tym niezwykłym epizodzie. Prorocka deklaracja jest powszechnym sposobem, w jaki Bóg przemawia do swojego ludu.

Rozważmy rozdział pierwszy Księgi Izajasza, w którym słowo Pana przychodzi do Izajasza, a także przepowiada przyszłość. Główną rolą proroka było przekazywanie słowa ludowi Bożemu. Ale czasami prorocy przepowiadali przyszłość ponownie, zawsze mówiąc tylko to, co Bóg dał im do powiedzenia.

Widzimy to pięknie w Izajasza 9, wersety szósty i siódmy. Dla nas narodziło się nam dziecko, syn został nam dany, a rząd spocznie na jego ramieniu. Będzie nazwany cudownym doradcą, Bogiem potężnym, ojcem wiecznym, księciem pokoju, wzrostem jego rządu i pokoju.

Nie będzie końca na tronie Dawida i nad jego królestwem, aby je ustanowić i podtrzymywać sprawiedliwością i prawością odtąd i na wieki. Gorliwość Pana Zastępów tego dokona. Teraz, prorocka deklaracja jest w dużej mierze ustna.

Czasami obejmuje pisanie. Widzimy to w Psalmie 19, wersety od siódmego do czternastego, co jest dobre, ponieważ czytamy Psalm 19, od pierwszego do szóstego. Teraz czytamy fragment, który mówi o słowie Pana.

Widzieliśmy objawienie Boga w stworzeniu; niebiosy głośiły chwałę Boga i tak dalej. A teraz widzimy, że słowo Pana o prawie Pana jest doskonałe, ożywiająca duszę. Świadectwo Pana jest pewne, czyniąc mądrymi prostaków.

Przykazania Pana są słuszne, radują serce. Przykazanie Pana jest czyste, oświeca oczy. Bojaźń Pana jest czysta, trwająca na wieki.

Zasady Pana są prawdziwe i sprawiedliwe w całości. Są one bardziej pożądane niż złoto, nawet dużo lepsze złoto, słodsze także niż miód i krople miodu. Ponadto, przez nie, jak ostrzegał twój sługa, przestrzegając ich, jest wielka nagroda.

Widzimy pismo w przypadku Jeremiasza pośród wielkiej opozycji, Jeremiasz 36. W czwartym roku Jojakima, syna Jozjasza, króla Judy, to słowo przyszło do Jeremiasza od Pana. Weź zwój i napisz na nim wszystkie słowa, które mówiłem do ciebie przeciwko Izraelowi i Judzie i wszystkim narodom od dnia, w którym mówiłem do ciebie od dni Jozjasza aż do dziś.

Może dom Judy usłyszy o całym nieszczęściu, które zamierzam im wyrządzić, aby każdy odwrócił się od swojej złej drogi i abym przebaczył ich nieprawość i ich grzech. I Jeremiasz zatrudnił sekretarza imieniem Baruch. A król rozgniewał się i spalił zwoje.

W tym samym rozdziale Jeremiasza 36:27 do 30 czytamy, teraz, po tym, jak król spalił zwój ze słowami, które Baruch napisał pod dyktando Jeremiasza, słowo Pańskie przyszło do Jeremiasza. Weź inny zwój i napisz na nim wszystkie poprzednie słowa, które były na pierwszym zwoju, który spalił Jojakim, król Judy. A co do Jojakima, króla Judy, powiesz: tak mówi Pan: spaliłeś ten zwój, mówiąc: dlaczego napisałeś w nim, że król Babilonu z pewnością przyjdzie i zniszczy tę ziemię i wytępi z niej ludzi i zwierzęta? Dlatego Pan mówi, że Jojakim, król Judy, nie będzie miał nikogo, kto by zasiadł na tronie Dawida, a jego zwłoki zostaną wyrzucone na upań dnia i mróz nocy.

Whoo ! Tak więc kończymy nasze podsumowanie pewnymi szczegółami różnych odmian specjalnego objawienia Boga w Starym Testamencie. Teofanie, wizje i sny, Urim i Tummim, rzucanie losów, cuda, słyszalna mowa i prorocze deklaracje, większość z nich słyszalna. Werbalna, część pisemna.

Cechy szczególnego objawienia Starego Testamentu. Pierwszą cechą tego objawienia jest jego różnorodność. Cytat: kompleks objawienia Starego Testamentu obejmuje osobiste spotkania, przekazywanie informacji, interpretację wydarzeń i potężne dzieła Boga.

Zamknij cytat. William A. Dryness, *Themes in Old Testament Theology*, IVP, 1980, strona 37. Objawienie jest osobiste.

Widzieliśmy, nawet w naszym wstępie, krytyczne twierdzenie, że objawienie jest osobiste, a nie werbalne. I to jest po prostu błędne rozumowanie. Objawienie jest zarówno werbalne, jak i osobiste.

Jeśli Bóg chce, może objawić się w słowach, i to właśnie wybrał. Objawienie jest osobiste. Bóg objawia się, aby prowadzić ludzi do zbawczej relacji z nim.

Oznacza to, że objawienie jest przede wszystkim odkupieńcze i przymierzowe w swoim celu. Rodzaju 17:7, Wyjścia 20, wersety 2 i 6. Objawienie jest łaskawe. Bóg podejmuje inicjatywę, aby dać się poznać.

W Księdze Rodzaju 12:1 do 3 Bóg ukazuje się Abrahamowi i podaje mu warunki przymierza. Tak samo w Księdze Rodzaju 15:1 i w Księdze Wyjścia 3:1 do 6, jak już widzieliśmy. Objawienie biblijne jest historyczne, ponieważ Bóg objawia się w wydarzeniach historycznych.

Jest liniowy, ponieważ wydarzenia te zaczynają się od stworzenia i zmierzają ku nowemu niebu i nowej ziemi. Jest progresywny, ponieważ Bóg objawia się nie od razu, ale stopniowo w czasie. Objawienie buduje się więc na sobie.

Każde kolejne objawienie uzupełnia i uzupełnia poprzednie objawienie. Nie ma w tym sprzeczności, ale tylko wyjaśnienia i uzupełnienia. Objawienie jest propozycyjne.

Obejmuje natchnioną interpretację czynów Boga. Ta interpretacja przychodzi poprzez stwierdzenia prawdy i pisma święte. Objawienie wzywa do odpowiedzi. Wiara, skrucha, spowiedź, posłuszeństwo, wysiłki misyjne, modlitwa i uwielbienie to tylko kilka przykładów.

To jest streszczenie objawienia ze Starego Testamentu. Objawienie Nowego Testamentu ma również różne odmiany, z których najważniejszą jest wcielenie naszego Pana i święte pismo. Objawienie Nowego Testamentu obejmuje wszystkie odmiany odnotowane w Starym Testamencie, z wyjątkiem Urim i Tummim, jak można by się spodziewać, ponieważ Jezus wypełnił rolę arcykapłana, Hebrajczyków 4:14 do 5:10. Składają się one z teofanii, wizji, snów, rzucania losów, cudów, mowy słyszalnej i proroczej deklaracji, w tym pisma i świadectwa Ducha Świętego.

Ponadto objawienie Nowego Testamentu koncentruje się na osobie i dziele Chrystusa. Myślę, że ważne jest, abyśmy zobaczyli przykład każdego z tych typów objawień. Teofanie.

To właśnie przytrafia się Pawłowi na drodze do Damaszku. Widzi on teofanię uwielbionego Chrystusa, ale Saul, Dzieje Apostolskie 9:1, wciąż ziejąc groźbami i morderstwem przeciwko uczniom Pana, poszedł do arcykapłana i poprosił go o listy do synagog w Damaszku, aby jeśli znalazłby jakichś należących do drogi, mężczyzn lub

kobiety, mógł ich przyprowadzić związanych do Jerozolimy. A gdy jechał dalej, zbliżał się do Damaszku i nagle światłość z nieba go oświeciła, a gdy upadł na ziemię, usłyszał głos mówiący do niego: Saulu, Saulu, dlaczego mnie prześladujesz? To są szokujące słowa.

On wie, że to Bóg, ale nie identyfikuje się z niczym więcej. Powiedział, kim jesteś, Panie? I powiedział, jestem Jezusem, którego prześladujesz. Nigdy nie wypowiedziano bardziej rewolucyjnych słów.

Ale powstań i wejdź do miasta, a powiedzą ci, co masz robić. To jest teofania, teofania Nowego Testamentu. Bóg objawia się w Nowym Testamencie, podobnie jak w Starym, w Starym, w wizjach.

Dzieje Apostolskie 10, 9-16 to wizja, którą Piotr miał. W ten sposób Bóg kieruje Piotrem do domu Korneliusza i dzieli się ewangelią z poganami. Następnego dnia, gdy byli w podróży i zbliżali się do miasta, Piotr wszedł na dach domu około szóstej godziny, aby się modlić.

I poczuł głód i chciał coś zjeść. A gdy oni to przygotowywali, wpadł w zachwycenie i ujrzał niebiosa otwarte i coś jakby wielkie płótno zstępujące, które za cztery rogi spuszczano na ziemię. Były w nim wszelkiego rodzaju zwierzęta i gady, i ptaki niebieskie, i rozległ się głos, mówiący: Panie, nigdy nie jadłem niczego pospolitego ani nieczystego.

Głos znów przyszedł po raz drugi. Co Bóg oczyścił, nie nazywaj pospolitym. To się stało trzy razy, a rzecz została natychmiast wzięta do nieba.

Oczywiście, to trans lub wizja, którą Piotr ujrzał, a której Pan użył, aby pokazać mu, że nie powinien wahać się zanieść ewangelii do domu Korneliusza, aby on i jego przyjaciele mogli dowiedzieć się o Panu Jezusie — rzucanie losów. Już o tym wspominaliśmy.

Widzimy to w Dziejach Apostolskich 1:23 i następnych. Powiedzieli, że powinni zastąpić Judasza. Niech ktoś inny zajmie jego urząd, powiedział Stary Testament.

Tak więc, 20, werset 21, jeden z mężów, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, gdy Pan Jezus wchodził i wychodził pośród nas, począwszy od chrztu Jana aż do dnia, w którym Jezus został wzięty od nas. Jeden z nich musi stać się z nami świadkiem jego zmartwychwstania. Przedstawili Józefa Barsabę, zwanego też Sprawiedliwym, i Macieja.

I modlili się i rzekli: Ty, Panie, znasz serca wszystkich, wskaż z tych dwóch, którego wybrałeś, aby zajął miejsce w tej posłudze i apostołstwie, od którego Judasz odstąpił, aby pójść na swoje miejsce. I rzucili o nich losy, a los padł na Macieja, i został

zaliczony do jedenastu apostołów. Był to środek, którego używali do określania woli Pana.

Nie chodzi o to, że nie mamy nakazu, by postępować zgodnie z tym, co oznacza, i nie jest to normatywne, jak niektóre inne epizody w Dziejach Apostolskich i rzeczy dziejące się w Księdze Dziejów Apostolskich. Naprawdę się wydarzyły, a Bóg ich użył i zadziałał, ale to nie znaczy, że wszystko tam jest normatywne dla nas. Marzenia.

Józef był tak zdezorientowany. Maryja jest w ciąży, jego narzeczona. Zna Maryję, albo przynajmniej myślał, że ją zna.

Jak to możliwe? Nie sprawił, że zaszła w ciążę. Ach, Mateusz 1:19 teraz 18. A narodzenie Jezusa Chrystusa nastąpiło w ten sposób.

Gdy jego matka, Maryja, została zaręczona z Józefem, zanim się zeszli, okazało się, że jest brzemienna z Ducha Świętego, a jej mąż, Józef, będąc człowiekiem sprawiedliwym i nie chcąc jej zniesławić, postanowił ją po cichu oddać. Lecz gdy rozważał te rzeczy, oto anioł ze snu, mówiąc: Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć Maryi, twojej żony, albowiem to, co się w niej poczęło, jest z Ducha Świętego. Ona będzie jej synem, a ty nazwiesz Jego imię Jezus, bo On zbawi swój lud od jego grzechów.

Cuda. Jana 9:1 do 7. Gdy przechodził, Jezus ujrzał człowieka niewidomego od urodzenia, a jego uczniowie zapytali go: Rabbi, kto zgrzeszył? Ten człowiek czy jego rodzice? Urodził się niewidomy. Jezus odpowiedział, że nie zgrzeszył ten człowiek ani jego rodzice, ale aby dzieła Boże mogły się w nim objawić.

Musimy pracować nad dziełami człowieka, który mi je posłał, póki jest dzień. Nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł pracować. Dopóki jestem na świecie, jestem światłością świata.

To powiedziawszy, splunął na ziemię i uczynił błoto ze śliny. Następnie namaścił oczy człowieka błotem i rzekł do niego: Idź, obmyj się w sadzawce Siloe, co się tłumaczy: Posłany. Więc poszedł, obmył się i wrócił, widząc.

Sąsiedzi i ci, którzy widzieli go wcześniej jako żebraka, pytali, czy to nie ten człowiek, który kiedyś siedział i żebrał. Niektórzy mówili, że to on. Inni mówili, że nie, ale on jest taki jak on. Ciągłe powtarzał, że ja jestem tym człowiekiem.

To wydaje mi się takie zabawne. Oto cud, który ujawnia tożsamość Jezusa. W rozdziale 20 Ewangelii Jana Jezus mówi, że Jan mówi o wielu innych znakach, które Jezus uczynił w obecności swoich uczniów, które nie są zapisane w tej księdze.

Ale te są napisane , abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie wieczne w imię Jego. Jana 20:30 i 31. Mowa słyszalna.

Mamy fascynujące odniesienie do tego w rozdziale 12 Ewangelii Jana. Doktryna grzechu Jana w tej czwartej ewangelii jest przedstawiona przede wszystkim jako niewiara w świetle niesamowitych słów i czynów Jezusa. O mój Boże, w rozdziale siódmym policja świątynna zostaje wysłana, aby aresztować Jezusa.

Wrócili z pustymi rękami, a żydowscy przywódcy są wściekli. Jaki jest wasz problem? Dlaczego ich nie macie? Powiedzieli, że nigdy żaden człowiek nie mówił tak jak ten człowiek. Czy wy sami należycie do motłochu? O, mój Boże, jaki jest wasz problem? Oni są po prostu, są tak bardzo przeciwko niemu.

I podobnie, jego cuda są tak imponujące. W rozdziale 11 Jezus wskrzesza Łazarza dla umarłych. W rozdziale 12 władze żydowskie wydają wyrok śmierci na Łazarza, ponieważ nie mogą tego znieść.

Jest chodzącym, żyjącym apologetykiem faktu, że Jezus jest synem Boga, który wskrzesza umarłych, szok, nie do przyjęcia. Nie możemy tego mieć. Widzimy słyszalną mowę i jest to rodzaj humorystycznego odniesienia w rozdziale 12:27 do 29.

Teraz jest moja dusza utrapieniem, powiedział Jezus. A co mam powiedzieć? Czy mam powiedzieć, Ojcze, wybaw mnie od tej godziny? Ale w tym celu przyszedłem na tę godzinę. Ojcze, uwielbij swoje imię.

Potem rozległ się głos z nieba i powiedział: Uwielbiłem to i uwielbię to ponownie. Mam na myśli, że Bóg przemawia z nieba. Ludzie na pewno w to uwierzą, prawda? Nie.

Tłum, który tam stał i słyszał to, powiedział, że zagrzmiało. Inni powiedzieli, że anioł przemówił do niego. Jezus odpowiedział: Ten głos przyszedł dla waszego dobra, nie mojego.

Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata jest wyrzucony. A ja, gdy zostanę wywyższony nad ziemię, przyciągnę wszystkich do siebie.

To najbardziej skoncentrowana sekcja obrazów zadośćuczynienia Jezusa w księdze Jana, Ewangelii Jana. Ale Bóg, kiedy przemawia z nieba, nie mogą tego zrozumieć. Myślą, że przemówił anioł, albo może to był grzmot.

Są przewrotni i martwi w swoich grzechach, potrzebują Ducha Świętego, aby ich ożywić. O, znajdujemy prorocze oświadczenie w Dziejach Apostolskich, rozdział drugi,

z niesamowitym kazaniem Piotra w Pięćdziesiątnicę, Dzieje Apostolskie 2:14 do 26. Zrobię tylko trochę.

To takie cudowne. Ale Piotr, stojąc z jedenastoma, podniósł głos i przemówił do nich, mężów Judei i wszystkich, którzy mieszkają w Jerozolimie. Niech to będzie wam wiadome i nadstawcie ucha na moje słowa.

Bo ci ludzie nie są pijani. Jak przypuszczacie, mówili innymi językami, ponieważ Duch Święty im to umożliwił, podobnie jak pielgrzymom z całego imperium rzymskiego. Wszyscy słyszeli o cudownych czynach Boga, które były wyrecytowane w ich własnym języku.

Ci ludzie nie są pijani, jak przypuszczasz, ponieważ jest dopiero trzecia godzina dnia. Ale to jest to, co zostało powiedziane przez proroka Joela. I cytuje on pojęcie Boga wylewającego swego ducha na wszelkie ciało i tak dalej.

A Piotr następnie wyznaje śmierć, a zwłaszcza zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Prorockie oświadczenie obejmuje Pismo Święte i świadectwo Ducha Świętego. Znajdujemy fascynujące odniesienia do tego w pożegnalnych kazaniach Ewangelii Jana, gdzie wydaje się, że Jezus przepowiada nadanie Nowego Testamentu.

Jana 14:25 i 26. Te rzeczy powiedziałem wam, będąc jeszcze z wami, mówi Jezus do swoich uczniów, ale pomocnik, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. W 15, pod koniec, 26 czytamy, ale gdy przyjdzie pomocnik, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch prawdy, który od Ojca pochodzi, on będzie świadczył o mnie.

A wy także będziecie świadczyć, bo byliście ze mną od początku. A potem 16, znajdujemy to również. Mam wam wiele do powiedzenia, ale teraz nie możecie tego znieść.

Jana 16:13, gdy przyjdzie duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie będziecie mówić od siebie, ale cokolwiek usłyszycie, będzie mówił. I oznajmi wam rzeczy przyszłe. On mnie uwielbi, bo z mojego weźmie i wam oznajmi.

Wszystko, co ojciec jest moje. Dlatego powiedziałem, że weźmie to, co moje, i wam to oznajmi. Ponadto objawienie Nowego Testamentu koncentruje się na osobie i dziele Chrystusa.

W naszym następnym wykładzie, zanim przejdziemy do Pisma Świętego, zajmiemy się szczególnym objawieniem Boga w Nowym Testamencie, wcieleniem Pana Jezusa Chrystusa.

To dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu o Objawieniu i Piśmie Świętym. To jest

sesja 10, Starotestamentowe Specjalne Objawienie, Nowotestamentowe Odmiany Szczególnego Objawienia.